

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un sir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Să luăm pildă dela alții!

Sfintele Paști le-am petrecut în orașul Constanța, frumosul nostru port de mare, numit pe vremea Romanilor, a strămoșilor noștri, Tomis; astăzi oraș românesc cu 76 mii locuitori.

Acolo învierea se face noaptea la 12, ca și la București, ceeace, după părerea noastră, este mult mai bine decât la noi, unde se face învierea dimineața la cinci. Era o noapte frumoasă liniștită și mai era o alergare, un foșnet, un zgomot pe străzi, de parcă întreg orașul era în picioare. Automobile și trăsuri, toate spre frumoasa catedrală se îndreptau. Am plecat și noi după lume.

Când colo ce să vezi? Catedrala plină de lume, iară în fața catedralei o mulțime nesfârșită de oameni, o companie de soldați în paradă, poliștii înbrăcați în haine de sărbătoare, toți funcționarii orașului îmbrăcați în tot ceeace aveau mai bun și mai frumos și cu decorațiile pe piept.

Înainte de miezul nopții se sting toate luminările din biserică, până și candelile. E întunec ec beznă, numai de afară de pe stradă mai străbate puțină lumină. Deodată apare în ușa altarului figura înaltă și uscățivă a Preasfințitului Gherontie, cu o luminare de ceară în mână, zicând: „Veniți de luați lumină!”

Mai întâiu se îndreaptă către altar domnul dr. Iuliu Maniu, fost ministru președinte al țării, care a petrecut și D. Sa Paștile la Constanța, însoțit de generali, prefectul și primarul orașului, aprinzându-și luminările dela lumina episcopului. Pe rând își aprind toți credincioșii luminările și apoi, în frunte cu arhierul și preoții, ies în fața catedralei la serbarea învierii. În clipita când arhierul rostește cel dintâi „Hristos a înviat”, tunurile de pe cele cinci vapoare de războiu, cari se aflau în port, încep a bubui, iară sirenele (fluerile) tuturor vapoarelor încep a dudui. A fost o clipită sărbătorească cum mai rar.

Iată ceeace mi-a plăcut mai mult în noaptea învierii la Constanța: oamenii foarte credincioși, autoritățile toate în paradă, străinii iau parte și ei cu toții la sărbătoare.

La noi nu e tocmai așa. Ardelenii se cred mai bisericosi decât regătenii. Noaptea învierii din Constanța dovedește contrarul. Autoritățile la noi vin și nu prea vin la biserică, iar dacă vin,

nu prea vin cu toții. Străinii dela noi nu numai că nu iau parte la marile noastre sărbători, ci încă își bat joc de ele.

Nu strică din când în când să mai facem câte o plimbare prin țară și să privim cum fac alții anumite lucruri, învățând dela ei tot ce este bun și frumos. Oă nu este om dela care să nu poți învăța câte ceva; și rău face care se crede desăvârșit, neavând lipsă nici de pildă nici de învățătură dela alții.

Ce poate face dragostea creștinească

În toamna anului trecut un foc puternic s'a iscat în comuna noastră Șerel, ale cărui flăcări au cuprins 32 de case, și astfel 132 de suflete în timp de iarnă au rămas muritori de foame, ca și mulți alții de acum, pe cari i-au sărăcit apele mari cari s'au revărsat. Dar bunul Dumnezeu, care ne trimite câte o încercare mai mare sau mai mică, ca să-și aducă aminte oamenii și de Dânsul, totuș nu ne părăsește de tot, deși am merita-o pentru multele noastre răutăți.

Astfel subsemnatul, cu ajutorul dlui prefect Dr. Dumitru Bratu și al dlui primpretor Romul Fărcașiu, am început o colectă publică în plasa noastră Pul. Glasul nostru după ajutor n'a fost în pustie, căci o săptămână întreagă veneau carele din depărtări de zeci de kilometri cu bucate și cari de cari se întreceau în a aduce mai multe. În deosebi mulțumesc primarilor, cari s'au silit a strânge danille din comunele lor și n'au cruțat osteneală de a-le și aduce acasă la oamenii cei năcăjiți. Ți-se umplea inima de bucurie, când vedeai, că dau toți fără deosebire de naționalitate (de limbă): că ești ungar sau român; și fără deosebire de confesiune: că ești unit sau ortodox ori reformat. Dovadă că la năcăz și nevoi cu toții să-ne ajutăm. „Să lubești pe deaproapele tău ca însuși pe tine” (Luca 10, 27), ne poruncește dulcele Isus, dându-ne și frumoasa pildă a Samarineanului milostiv.

Adunându-se toate danille în localul reuniunii noastre, s'au împărțit între cei nenorociți în măsura pagubei lor: peste 600 merțe de câte 30 litre cereale (bucate) grâu, porumb (cucuruz), secară, cartofi, mai multe haine (din comuna Petros 6 buc. pricoițe nouă de lână), lână, slănină, brânză, fasole (mazăre) și aproape 10,000 Lei în bani. Dintre dona-

torii marțimoși trebuie să pomenesc pe dl Dr. Mihai Tirea avocat, fost deputat, care singur a donat 6.000 Lei, deși nu demult ne-a mai dăruit 10,000 Lei cu ocazia reparării bisericii noastre. Apoi ne-a mai donat o sumă frumoasă și reuniunea femeilor române unite din Lupeni prin dl canonic și protopop Nicolae Zugrav 1,000 Lei. Restul s'a colectat din plasă, iar suma de peste 2000 Lei din comuna Pul.

De toate acestea binefaceri mulțumim întâi bunului Dumnezeu, precum s'au și înălțat rugăciuni fierbinți în ziua de Bunăvestire, rugându-ne și pentru toți oamenii de bine, cari au venit în ajutorul fraților încercați. Dumnezeu nostru al tuturor să răsplătească tuturora și să-i apere de o așa nenorocire mare, de care n'a scăpat satul nostru.

Mulțumim tuturor autorităților și pe aceasta cale, care ne-au dat mână de ajutor, în special dlui prefect al județului nostru Hunedoara, care pe lângă alte demersuri ne-a promis să ne procure (câștigi) și jigla de lipsă pentru acoperirea caselor, cari trebuesc zidite din nou. Dee bunul Dumnezeu să poată împlini dl prefect arzătoarea dorință a oamenilor, cari altcum, în criza aceasta grea, ar fi lăsați în prada sorții vitrege de a nu-se putea reface în curând.

Traian Maier
preot român unit.

O faptă vitejească. Părintele S. Nichita din Muncel, având numărul abonamentului 7245, ne trimite următoarea știre:

Cu ocazia revărsării Someșului, pe șesul dintre comunele Surduc și Turbuța, pe o lățime de peste 1 km.: 3 locuitori din Turbuța au încercat se treacă cu o luntre la Surduc, spre a-și câștiga pâinea cea de toate zilele. Cam la mijlocul acelei ape, care părea o mare infuriată, luntrea s'a izbit de un lemn ce plutea sub apă și s'a crepat, căzând în apă cei trei călători. Plin de groază, luptându-se cu valurile turburate, s'au ajutat să fie mânași spre ceva lemne, unde ajungând, s'au prins și urcat în ele. Lemnele se clătinau lovite de apa necruțătoare și nemiloasă. Iar cei trei oameni desnădăjduți până la sălbătăciune, strigau în zadar după ajutor, căci nimeni nu cuteza să-și pule viața în joc, spre a le veni în ajutor.

Vrednicul ostaș, dl plutonier de jandarmi Torja Todor din Surduc, însoțit de credinciosul Zaharia, un supraveghetor al baronului loșica Ioan din Surduc, fără a se cugeta la viață și la moarte, cu scopul de a încerca norocul, s'au urcat pe o luntre; iar bunul Dumnezeu le-a ajutat, încât au scăpat dela moartea năpraznică pe cei trei nenorociți și totuși cu noroc, aducându-i la uscat, între strigătele de mirare și de desperare ale lumii adunate ca la minune.

Dreptul Credinții

Toți câți trăiesc în lume cred, dar nu toți sunt scutiți de înșelăciune. Fericiti sunt cei care cred, căci niciodată nu se vor înșela. Sunt norocoși cei care cred în Dumnezeu, căci acelora niciodată nu le va părea rău. Din contră cei ce nu iau în socotință cuvintele și descoperirile lui Dumnezeu, o pătesc rău. Adam și Eva au fost fericiți până când au crezut, dar în momentul în care au nesocotit cuvintele și poruncile lui Dumnezeu, a venit asupra lor nefericirea. — Pe cei ce au așteptat în patru mii de ani pe Mântuitorul și au crezut tare în profeți și profetii, nu i-a atins nici umbră de răutate. Aceia însă cari nici nu s'au gândit asupra »făgăduinții«, au fost asemenea umbrelor morții. — Urmașii lui Hristos, nici în greutățile și în necazurile vieții nu și-au pierdut voioșia sufletului; fariseii și cărturarii necredincioși, chiar și în deplina lor putere, erau asemenea mormintelor, pline cu putreziciune, întunecate și răceală, după cum ni i-a descris însuși Domnul nostru Isus Hristos.

Credința e spre binele tuturor. Ne trăiește, ne întărește, ne incurajează și ne mângăie. Când ne vorbește despre Dumnezeu, despre suflet și despre viața viitoare, ne ridică de pe pământ și ne asigură de nemurire. Când ne amintește de dreptatea din cealaltă lume, ne întărește în a putea suporta nedreptatea de acum. De aceea credinciosul nu numai în stare de fericire se bucură de viață, ci chiar în suferințe îndelungate el vrea să trăiască, căci după sine atât în stare

de fericire cât și în stare de durere, trebuie să trăiești!

Cine știe că Dumnezeu îl iubește și că voiește să-l mântuiască, acela crede cu tărie în Dumnezeu. Când mă învață Dumnezeu, și când îmi grăiește prin sf. sa biserică — știu precis — că numai drept îmi spune, căci nu cu politică și cu lucruri deșarte se apropie de mine, ei cu sinceritatea dragostei sale arzătoare. Eu știu să-i cred aceluia Dumnezeu, care »așa a iubit lumea, în cât pe uaul născut fiu al său l-a dat pentru dânsa«; știu să-i cred aceluia Hristos, a cărui »bucurie e să fie cu fiii oamenilor«, care din dragoste a murit pentru mine pe lemnul crucii. De dreptă țin toată învățătura bisericii catolice și primesc toate poruncile Ei, pentru că știu, că această biserică a făcut mai mult bine pentru stăpîrea durerilor omenești, pentru progresul culturii dar mai ales pentru binele sufletului. Deci e naturală credința mea religioasă, precum de tot e natural aceea, că copilul micuț, fără puterea de a se întreține, crede tare în părinții săi iubitori, cari în ochii lui sunt cei mai sinceri și cei mai de omenie oameni din lume.

În elipa morții toți cred în Dumnezeu, câți numai au auzit de Dânsul. Baremi de ar fi credincios omul în întreaga lui viață, căci doar credința trebuie să facă fericit pe om în toată viața lui. Cine crede numai pe patul morții, acela nu se poate aștepta decât la lucruri îngrozitoare. Istoria e plină cu oameni de teliul acesta, cari numai pe patul morții au crezut în Dumnezeu. Câți necredincioșii în cele din urmă clipe au cerut preoți și sf. Taină a Euharistiei, dar a fost prea târziu. Să-i credem lui Hristos care a zis: »Fericiti, cei ce cred!« Viața noastră să fie o adevărată mărturisire de credință, care să se bazeze pe învierea Mântuitorului nostru Isus Hristos. Numai așa vom putea sta față în față și cu moartea, și vom putea zice plini de bucurie sufletească cu sf. apostol Toma: »Domnul meu și Dumnezeuul meu!«

Șerban Filon.

Misiuni sfinte în parohia Densuș

În zilele de 24—27 Martie a. c. noi locuitorii mai multor comune din pitoreasca Vale a Hașegului, am avut fericirea sufletească să luăm parte la un foarte frumos serviciu religios, oficiat cu ocazia sfintelor misiuni ținute în comuna istorică Densuș.

Începând de Joi seara (24. III) dela vechernie până Duminecă la 3 ore după amiază toate momentele frumoaselor slujbe la cari a luat parte un public foarte numeros ne-au fost explicate și însoțite de 9 predici înălțătoare, ținute cu atâta însuflețire de neobositul părinte vicar episcopesc din Timișoara Gheorghe Muntean.

Preoți confesari (cari spovedesc) cu această ocaziune au fost p. Nicolae Rațiu parohul locului, Victor Stoica din Șteiu, Cornel Mișuțiu din Rechițova și bătrânul preot Petru Stoica din Ciula-mare.

Aducându-li-se din bună vreme la cunoștință acest eveniment și iubind mult biserică și pe Dumnezeu — deși era iarna în toată său, zăpada aproape de 1 m. — toți locuitorii s'au grăbit se ia parte cât mai mulți la aceste slujbe dumnezeiești. Împărtășindu-se cu sfintele taine ale mărturisirei și a sfintei Cuminecături un număr de 380 persoane.

Laudă li-se cuvine acestor credincioși, cari ascultând glasul păstorului lor sufletească au cercetat cu toții sfânta biserică, ascultând frumoasele predici pline de învățături dumnezeiești din gura misionarului mai sus pomenit. Totodată se aduce laudă femeilor cucernice, cari, la îndemnul harnicei doamne preoțese din loc, au pregătit trei perdele la ușile sfântului altar, cusute foarte frumos cu motive românești, costând peste 1000 Lei, dintre cari două perdele le-au făcut două femei, doară cele mai sărace din sat, iar a treia s'a făcut din contribuirea mai multora cu tragere de inimă către Malca Biserică, și s'au și sfințit cu această ocaziune.

Bunul Dumnezeu le va răsplăti însuși truda și speșele lor.

Bucuroși că am avut câteva clipe de

Foița „UNIRII POPORULUI”

Preacurata Vergură Maria, mama noastră

(Dudă P. Kasmir Riedl S. I).

IV. Sub ocrotirea P. C. V. Maria, fericit e ceasul morții noastre

Cel mai însemnat moment din viața noastră este clipa morții noastre, fiindcă dela o moarte bună atârnă fericirea, care va dăinui în veci, pe când moartea cea rea atrage după sine o osândă veșnică. Tocmai pentru aceea inimile sfinților Părinți se umpleau cu bucurie atunci când se cugetau la moarte fiindcă ei știau și erau convinși, că după moarte va urma îndecata, iar după judecată fericirea cea plină de bucurii veșnice!

Sfântul Ilarion, înainte de clipa morții, astfel îl vorbi sufletului său: »Șaptezeci de ani i-ai servit lui Hristos, acum de ce te temi de moarte?« Noi? Noi nici nu voim să ne cugetăm la moarte, atât de mult ne temem de ea. O, e și îngrozitor acel ceas al morții și grozave vor fi atunci sbuciumările noastre; duhul cel rău îl însoțește și îl îndeamnă la necredință pe omul, care trage să moară și »cearcă să-l îndemne la răsvrătire și ocară împotriva lui Dumnezeu. Duhul cel rău se folosește de orice mijloace, pentru ca să-l ducă la desperare (desnădejde) pe cel muribund, pentru-ca să nu țină penitență (pocăință), să

nu se întorcă de pe calea cea rea și să nu-i pară rău de păcatele făcute. El îl atacă pe muribund cu toată puterea și cearcă să-l stăpânească, fiindcă el știe, că e scurt ceasul morții și este un moment însemnat, dela care atârnă veșnicia fericită sau nefericită a sufletului omenească.

Tocmai pentru aceea avem noi lipsă de îndurarea Preabunului Dumnezeu și de ajutorul cel mai tare al Preacuratei Vergure Maria, atunci când vom fi în ora morții.

Noi toți am dori, ca să fie fericită și liniștită ora morții noastre și stând sub scutul îndurării și a iubirii lui Dumnezeu, să murim provăzuți su sfânta Cuminecătură și în speranța fericirii celei veșnice. Pentru a fi învredniciți de o astfel de moarte, se roagă pentru noi P. C. V. Maria. Ea se roagă și cere pe seama acelora, cari au iubit-o într'adevăr din inimă în viața lor, le cere o bărbăție, care nu se poate învinge, pentru a alunga ispitele și o răbdare mare, pentru a putea suporta orice suferință. Ea luminându-le sufletele lor cu făclia credinței celei vii, inimile lor le umple cu nădejde, le încălzește cu focul iubirii și se îngrijește și de aceea, ca ei să nu plece din lumea aceasta fără de-a se învrednici de sfintele Taine. Și nu-i nici o mirare într'aceasta, fiindcă dacă P. C. V. Maria e mama noastră, atunci iubirea Ei se arată mai mult atunci când suntem bolnavi, dar mai ales în ora morții noastre.

Doar nu vedem și noi, în viața de toate zilele cum veghează mama nopți, dearândul lângă patul fiului ei bolnav, cât îl îngrijește, cât îl ajută, cât îl ocrotește și e gata, — dacă ar putea — să-i deie o nouă viață și a-și împărți cu el chiar și propria ei viață. Dacă toate acestea e în stare să le săvârșească o mamă pământească, provăzută cu aceste însușiri firești, naturale, a cărei inimă e stăpânită de o iubire sfântă, atunci ce putem cugeta despre o mamă cerească? Oare nu ar face toate acestea cea mai sfântă Fecioară, cea mai bună, cea mai iubitoare și mai plină de iubire cerească mamă, dintre mame? Tocmai pentru aceea cu drept cuvânt și cu toată hotărîrea putem zice, că dacă vreunul, sau altul fiind în grația și iubirea lui Dumnezeu și astfel are o moarte ușoară și fericită și fiind în starea aceasta fericită se împărtășește astfel din lumea aceasta, împrejurarea aceasta are de a o mulțumi P. C. V. Maria, mamei noastre celei mai bune și mai învrednicite de iubire.

O mamă foarte temătoare de Dumnezeu soție credincioasă și preabună mamă: sfânta Brigitta, Regina Svediei, pe care Isus Hristos a învrednicit-o de un favor atât de mare și deosebit, încât îi descoperă înainte lucrurile ce aveau să se întâmple în viitor, — ne povestește următoarea întâmplare din viața ei pe care întâmplare cardinalul Turrekrempe examinându-o cu toată strictețea, din porunca

reculegere și înălțare sufletească, în timpurile acestea grele cu toții am dori să putem lua parte cât mai des la asemenea misiuni, când, dând uitării lumea cu grijile ei, să fim mai aproape cu inimile și sufletul de Dumnezeu. *Unul dintre ceice au fost de față.*

Cerc cultural

Nembrii cercului cultural, „Timoteiu Ci-pariu”, de care se țin învățătorii din comunele: Spini, Pânade, Biia, Valea-Sasului, Sămiciuș, Bălcaciu și Șona, s'au întrunit în Pânade Duminecă în 17 Aprilie.

S'au ținut 2 ședințe una numai pentru învățători și alta publică pentru popor.

Ședința pentru popor s'a început la orele 2 și jum., cu un frumos și bine potrivit program. 1) Cuvântul de deschidere al președintelui 2) Viitorul satelor de pe dealuri 3) Bugetul sateanului și 4) Săraci în țară bogată și bogați în țară săracă. Programul a fost împes-trițat cu cântec și poezii bine rostite de elevii școlii primare din Pânade. Au luat parte pe lângă d. părinte, d. notar cu doamna și un frumos număr de sâteni și sâtence. Deși sala de învățământ unde s'a ținut adunarea e destul de mare, totuși și de data asta s'a dovedit a aproape neacăpătoare.

Poporul nostru dela sate e doritor și chiar bine primitor de sfaturi și îndemnuri bune, cari acum pe vremuri grele îi sunt mai mult ca oricând de folos. — E drept că dela vorbă la faptă mai este un drum bun, dar cu ce ne alegem stând cu mâinile 'n sân și văicărindu-ne? La muncă până nu e prea târziu!

Spineanu

Regina Maria la Constantinopol.

În ziua de 3 Mai a. c. Majestățile Lor Regina Maria a României și Regina Mărioara a Iugoslaviei au plecat din Belgrad cu trenul simplon la Constantinopol, sau Istambul, după-cum îi zic turcii. Vor sta acolo o săptămână, spre a vedea frumusețile Constantinopolului. La Sofia Le-au întâmpinat la gară Regele și Regina Bulgariei, dorindu-Le călătorie fericită.

Către cetitori. Din cauza sfintelor și marilor sărbători ale Paștilor numărul acesta apare cu întârziere și numai în 4 pagini.

Germania nu mai plătește. Nu numai noi ci toate țările au o mulțime de datorii. Germania dimpreună cu Ungaria și Bulgaria, au declarat că nu mai au de unde plăti, și atât. Pe anul 1932—1933 Germania a chiar scos din buget sumele pentru plata reparațiilor.

Un botez interesant. În ziua de Paști s'a făcut la Tighina din Basarabia botezul unui copil născut la noi în țară de o mamă refugiată peste Nistru din Rusia bolșevică. La botez a luat parte o mulțime de oameni din oraș, dovedind prin aceasta, cât de mult ținem la frații noștri din Rusia. Noul botezat va fi unul dintre apărătorii scumpului nostru pământ, unul dintre apărătorii Nistrului ca graniță a țării noastre.

Paști slabe și rele. Aproape toți funcționarii acestei țări au avut Paști cât se poate de rele și de slabe. Cei mai mulți nu și-au primit salariile pe câte 6—7 luni, cei mai norocoși nu și le-au primit pe câte 2—3 luni, însă toți au suferit, afară de funcționarii din București, cari și-au primit salariile chiar și pe Aprilie. Nu e frumos din partea guvernului, că face deosebire între funcționarii din București și între cei din provincie, pe cât nu e de frumos a nu-și plăti funcționarii la vreme. Blăstămurile atâtor funcționari, a văduvelor și orfanilor, cari n'au avut de Paști decât pâne uscată și câte o bucățică de carne și aceea numai din mila vecinilor și a prietenilor, vor ajunge pe ceice sunt de vină la această grozavă mizerie. La 10 Maiu e vorba

să-l dștiingă pe funcționarii cu diferite ordine. Ba, mai bine să le dea de mâncare, pen-trucă astăzi mâine ajung să cerșească din casă în casă. Vai de stăpânul care nu este în stare să-și plătească servitorii!

Sfârșitul anului școlar. Dl ministru al instrucțiunii a dat un ordin, prin care aduce la cunoștința celor în drept, că anul școlar se va sfârși la 1 Iunie, și anume din cauza că s'a început la 1 Septembrie și nu la 15 Septembrie, cum era prevăzut prin lege. Cu un cuvânt anul școlar de aici înainte nu mai ține 10 ci numai 9 luni. În schimb la liceele unde se face bacalaureat, precum și la școlile normale, la care se face examen de capacitate, anul școlar va ținea regulat, după lege.

O mare încăerare. O mare încăerare s'a petrecut zilele acestea în comuna Mădăraș de lângă Miercurea-Ciuc, în următoarele împrejurări: Pe când tânărul Vasile Moroșan din numita comună, petrecea în cărciuma satului împreună cu alți flăcăi, a intrat în aceeași cărciumă și Potyo Francisc cu o altă ceată de prieteni. Toți au petrecut câteva ceasuri

Doi aviatori vestiți

Cel cu șapcă pe cap este dl Earl Howe, iar cel cu gura întredeschisă dl Malcolm Campbell, amândoi aviatori vestiți americani, cari ieau parte la o întrecere de aeroplane din Germania.

Sinodului din Constanța, a aflat-o de adevărată. Sfânta Brigitta avea un fiu care ducea o viață fără prihană. Acest fiu al ei a murit ca ofițer într'o bătălie, iar mama ei, care a dus o viață sfântă, se frământă mereu cu gândul și întrebarea aceea: oare fiul ei a dobândit sau nu raiul? Oare e fericit, sau nefericit pe veci? Mântuitorul îndurător a mângâiat-o însă cu aceasta vedenie:

A văzut anume un tron, în care stătea dreptul judecător, Domnul nostru Isus Hristos, iar de-a dreapta Lui stătea P. C. F. Maria. Atunci a apărut duhul cel rău și zise: „Drepte Judecătorule! Tu ești atât de drept, încât sper să dobândesc dela Tine ceea ce doresc, deși oare-cum acuz pe Mama Ta. Mama Ta n'a purces cu dreptate față de Carol, fiul Brigittel, când acesta era în ceasul morții și anume: întâi, fiindcă în ora morții a apărut lângă el, pe mine m'a alungat de lângă el și nu mi-a îngăduit ca să-l ispitesc pe Carol, deși eu am drept ca să ispitesc pe oameni, mai ales apoi atunci când sunt în spasmele morții. Poruncește deci sufletului lui Carol, ca să se reîn-toarcă în trupul lui și să mă lași apoi, ca să-l ispitesc și să-l seduc bare-mi și numai într'o zi. Dacă el mă va desprețui și nu mă va asculta, atunci lasă să se mântuiască, dar așa s'a mântuit pe nedreptul. A doua oară: când sufletul a eșit din trup, nu mi-a îngăduit mama Ta, ca eu să mă pot înfățișa înaintea Judecătorului, ca să-l acuz, ci a luat sub scutul său

sufletul lui Carol și fără de mine l-a dus la judecată, ceea ce e contrazicere cu legea mea și mă prescurtă în drepturile mele“.

P. C. V. Maria, miloasă și dreaptă cum o cunoaștem cu toții a răspuns la toate acestea: „Deși acest suflet viclean e tatăl minciunii, acum însă a spus adevărul. E adevărat, eu am mijlocit pe seama lui Carol fericirea aceea, de care amintește el, și aceasta am făcut-o din următoarele motive: fiindcă acest Carol în viața lui m'a iubit cu un dor fierbinte, apoi fiindcă el zilnic s'a oferit a fi ocrotit de mine; mai departe, fiindcă el s'a bucurat de aceea îndurare și mărire, pe care Tu, cel mai scump Fiul al meu, mi-ai destinat-o, orându-l-o, mie și în fine, fiindcă el a dorit și întotdeauna a fost gata a-și jertfi pentru mine chiar și ultima picătură de sânge. Eu așa-dar, văzând iubirea lui nemărginită, pe care a avut-o față de mine, ca mamă am avut obligațiunea de a-l apăra în ora morții și a-i fi spre ajutor“.

La acestea cuvinte Fiul ei cel sfânt a răspuns: „Mama mea are întâietate în împărăția mea, nu ca ceilalți aleși, ci ca mamă, ca Regină, ca Domnițoare și pentru aceea are drept a face și excepțiuni de sub acele reguli, porunci, pe cari le-am dat eu și mai ales dacă acelea sunt întemeliale pe baze legale. O astfel de excepție (deosebire) dreaptă a trebuit să facă ea și cu Carol, fiindcă el a iubit atât de mult pe mama mea și tocmai pentru aceea,

tu suflete viclean, nu mai ai drept să grăești de aici înainte asupra acestei chestiuni“. Duhul rău, scrâșnind din dinți și aruncând priviri diavolești și pline de ură asupra P. C. V. Maria, s'a închinat apoi și s'a reîntors în iad.

Ce bucurie mare s'a coborât atunci în inima sfintei Brigitta, când de pe urma acestei vedenii, s'a convins, că fiul ei a dobândit fericirea cea veșnică? O, și noi cât de mult ne-am bucura, dacă P. C. F. Maria ar cerceta căminurile noastre și în ceasul morții s'ar apropia de paturile noastre, ca să-l alunge pe duhul cel rău și, luând sub ocrotirea Ei sufletele noastre, să-le conducă în fața scaunului de judecată al dreptului judecător! Voiți să obțineți acest dar, acest favor? Iubiți pe Fecioara Maria, în fiecare zi să alergați sub scutul Ei, întreceți-vă în a o lăuda și preamări în imnuri și rugăciuni, fiți gata a suferi chiar și moartea pentru Ea, cu un cuvânt, fiți copiii Ei adevărați și atunci, să fiți încredințați, că dacă iadul întreg v'ar ataca pe voi, nu vi-se va întâmpla nici un rău. Cu un zimbet dulce și senin pe buze veți părăsi lumea aceasta vremelnică și împreună cu Vergura Maria vă veți bucura și vă veți veseli în veci în raiul fericirii. Rostiți deci în fiecare zi a vieții voastre cu o iubire adevărată de fiu, cuvintele: Preasfântă Marie, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi păcătoșii acum și în ora morții noastre. Amin.

Preot Valeriu Crișan

Betty Amann

Zilele trecute a murit la Londra teatralista de cinematograf Betty Amann, care a stat mai multe săptămâni în Africa, jucând în vestitul film „Asfalt”. În Africa s'a îmbolnăvit de friguri, în urma cărora a și murit, ne mai putându-le nici cum vindeca.

bând la vin. Dela o vreme, fiind beți de beutură, s'au luat la ceartă și apoi la bătaie. În timpul încăierării, Vasile Moroșan cu un cuțit a lovit pe Francisc Potyo în inimă, omorându-l. Ceilalți însă au continuat bătaia cu toate că văzuseră omorârea lui Potyo și din loviturile cu sticlele, paharele și scaunele au mai fost răniți foarte rău 3, cari se crede că vor și muri. Ei au fost duși la spital. Jandarmii, fiind anunțați, au venit la fața locului și au arestat pe toți vinovații, făcându-le acte de dare în judecată.

O rugare fierbinte. Deodată cu marea criză, care bântuie în toată lumea și la noi, gazeta noastră este una dintre acelea, cari suferă îngrozitor. Abonații nu mai plătesc și pace. Ne doare sufletul când trebuie să aducem la cunoștința cetitorilor noștri, că între astfel de împrejurări nu mai este cu putință să putem plăti la tipografie și pentru hârtie, nici fetele dela Administrație, nici chiria Administrației. Azi-măine vom ajunge ca cu vremea să nu mai putem scoate gazeta. — De aceea rugăm din inimă pe toți iubii noștri abonați să binevoiască a ne trimite în timpul cel mai scurt abonamentele la gazetă, căci altfel vom fi siliți a le sista trimiteria gazetei.

Scăderea dolarului. De câteva zile dolarul începe a scădea. Înainte cu câteva zile dolarul se plătea încă cu 168 lei, astăzi se plătește cu 166 lei, și ni-se pare, că va mai scădea încă. Scăderea este în legătură cu o lege votată de Camera Americană, cu adevărat dolarul să se stabilească la valoarea lui din 1926.

Dumnezeu nu bate cu băta. În săptămâna Crăciunului trecut primarul și casierul unei comune (numele comunei nu-l spunem) au fost găsiți noaptea târziu în sala de învățământ a școlii primare, beți turtă, întovărășia unei fete. A doua zi fata a fost întrebată, că ce a căutat astănoapte cu primarul în școală. Fata a răspuns: „Să dea Dumnezeu să-mi sară picioarele dacă am fost”. După 24 de ore fata trece pe lângă un deal. Ca din senin se rostogolește de pe coastă un lemn, care rupe piciorul drept al fetei, de sub genunchi. — Dumnezeu nu bate cu băta.

Isprava unui copil rămas singur acasă. În comuna Pânade, nu departe de Blaj, în ziua de 17 Aprilie, după masă pe la

orele 3, în timpul când sătenii erau adunați la Cercul Cultural la școală, copilul Traian de patru ani al văduvei Veronica Câmpean, fiind singur acasă a voit să-și facă cocoși din cucuruz. Pentru aceasta îi trebuia foc. El a luat trestie pe care a aprins-o și s'a dus cu ea în șură să-și facă cocoși. În șură fiind pae, acestea au luat foc. Copilul când a văzut aceasta a căutat să arunce apă pe foc cu o ulcică, dar n'a reușit să-l stingă. Atunci a fugit la poartă plângând și zbierând. Până să-l audă cineva, șura a fost cuprinsă de foc și numai atunci a fost văzută de sătenii adunați la școală. Au alergat imediat acolo și cu multă muncă au reușit să stingă focul, nearzând decât niște pae. Dacă sătenii n'ar fi fost adunați la școală, de unde au venit mulți deodată, poate focul cuprindea o mare parte din sat, fiindcă bătea vântul.

Cununie. Duminică în 8 Maiu, orele 17, se va face căsătoria religioasă a dlui profesor Ioan Vultur dela Blaj, colaborator al gazetei noastre, cu d-șoara Elvira Nyergeș, fiica dlui comerciant Adrian Nyergeș din Blaj. Dorim tinerei perechi multă fericire!

O femeie se înecă. Femeia cu numele Sofia Berzescu de 42 ani, din comuna Teregova, vrând să scoată apă din râul Timiș, puntea pe care sta fiind putredă, s'a rupt și femeia nefericită a căzut în apă, înecându-se.

Un copil de 11 ani e vorba să fie declarat sfânt. La 24 Ianuarie 1925 a murit la Paris, ca un sfânt, copilul de 11 ani Guy de Fongalland. Intregă Franța ține la acest copil ca la ochii din cap. La întreprinerea acestui copil s'au vindecat până acuma o mulțime de bolnavi, 25 de mii de scrisori de pe masa cardinalului Verdier din Paris, trimise de oameni de tot felul, mărturisesc că la întreprinerea acestui copil le-au fost ascultate cererile. 650 de mii de rugări au intrat până acuma la cardinalul Verdier, cari toate cer cu un glas ca acest copil să fie declarat sfânt. Intre aceste rugări sunt și acelea ale cardinalului din Rio de Janeiro, ale nunțului apostolic din Brasilia, alor 10 arhiepiscopi, 39 episcopi și 500 de preoți. Cardinalul Verdier în urma atâtor cereri, a început să facă pașii de lipsă ca acest copil să fie declarat mai întâi fericit și pe urmă sfânt.

Impăratul din Chicago

Criza cea mare doboară și nimicește fără de alegere și pe cel mai bogat dintre oameni, ca și pe cel mai sărăcuțel. După Kreuger, regele chibriturilor, care s'a sinucis în urma sărăciei totale, iată-l acuma și pe împăratul din Chicago — că așa i-se zicea dlui Samuel Insull din Chicago, care era cel mai puternic dintre toți electricianii lumii. Știrile din America spun, că și acest mare bocotan a dat faliment.

† Iosif Șipoș. În ziua de 27 Aprilie la ora 1 din noapte, s'a stins, după scurtă suferință, împărțit cu sfințele Taine, în vârstă de 71 ani, în al 46-lea an al căsătoriei, măestrul tăbăcar din Reghin Iosif Șipoș, purcurator al bisericii române unite, distins în ordinul „Coroana României” în gradul de cavaler, membru activ al mai multor societăți de măestri și economice, și socru dlui notar public din Reghin Dr. Eugen Truția. Fiertatul a fost un om de inimă cum rar aflăm, a ajutat pe toți câți i-au cerut ajutorul, a luat parte la toate mișcările noastre culturale și naționale, și a fost un creștin bun, dela care mulți ar trebui să învețe. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

Cum lucrau robii în vremea veche

Pe vremea profetului Moise în Egipt stăpâneau faraonii. Așa se numiau împărații Egiptului. Faraonii aveau bogății foarte mari și făceau multe lucruri, cari azi se par cu neputință. La lucru foloseau robi. Aveau sute de mii de robi. Robii nu erau plătiți niciodată. Le dădeau numai mâncare și câte o zdreanță de haină.

Cu ajutorul robilor, faraonii făceau tot felul de clădiri. Printre clădirile ridicate de Faraoni, mai însemnate erau piramidele. O piramidă era o îngrămădire de pietrii multe. Numai din pietrii dintr'o piramidă, azi s'ar putea zidi un oraș întreg. Piramida slujea de obiect ca mormânt pentru faraon și familia lui.

O piramidă foarte mare a făcut-o faraonul Keops. Aceasta piramidă e așezată pe cinci hectare de pământ. Înaltă de 150 metri. E făcută din bucați mari de piatră. O piatră are greutate de câte-va sute și chiar mii de kilograme. Au lucrat la ea 30 de ani în șir, câte un milion de robi. Unii scoteau piatră din pământ, alții făceau drumuri, unii cărau piatra și o trăgeau cu funii și cu lanțuri, iar alții o ridicau pe clădire. Până s'a isprăvit aceasta piramidă, au murit un milion de robi.

Piramida lui Keops cântărește miliarde kilograme și nu ar putea mutat azi numai cu șase mii mașini mari, trăgând fiecare mașină câte mie tone de piatră.

Robie ca asta, de acum patru mii de ani, azi numai în Rusia se poate vedea, unde mii de oameni sunt aruncați în temnițele Siberiei, numai pentru că cred în Dumnezeu și nu vreau să creadă în bolșevism.

Redactor: IULIU MAIOR.

Administrația Centrală Capitulară,

No. 414—1932.

Inchiriere

Casa capitulară din piața Inocențiu Micu Clain Nr. 16 (de lângă poșta) dă în chirie începând cu ziua de 1 Maiu 1932.

Cei ce doresc ca să o iee în chirie să-și înainteze ofertele cu prețul chiriei la Administrația Centrală Capitulară până în 11 Maiu 1932 ora 6 dimineața.

Blaj, 22 Aprilie 1932.

Dr. Ambroziu Chotjan

(66) 2-2

adm. capit.